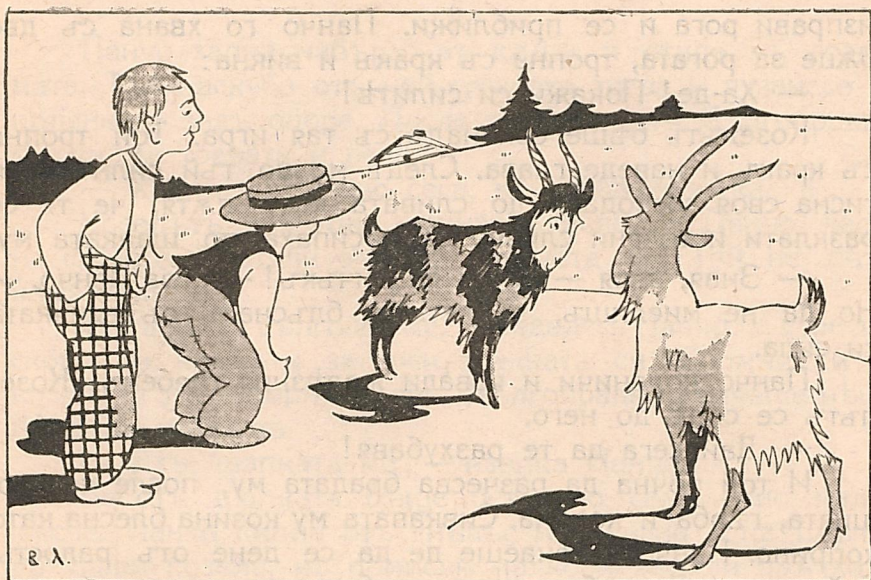

ГЛАВНИЯТЪ КОЗАРЬ.

Разказъ, илюстриранъ отъ В. Лазаркевичъ.

I.

Козитѣ вече бѣха излѣзли на пѣтя. Панчо се затири въ кѣщи и извади отъ долапа желѣзния гребенѣ. После догони козитѣ и ги покара къмъ хѣлма.

Сега той не вървѣше като други пѣтъ съ мушнати рѣце въ джебове. Не сѣщаше какъ пече слѣнцето. Не поглеждаше синьото небе и далечнитѣ планини. Той не забелѣзваше дори обичната си козичка, която, както винаги, вървѣше до него.

Панчо не снемаше очи отъ голѣмия козелъ Дѣлгобрадко. Днесъ бѣше решителния день. Днесъ трѣбваше да се види, кой ще бѣде това лѣто главниятъ козарь въ село — Панчо ли, или козарчето Кирчо Долнокрайчето. А главенъ козарь ще бѣде тоя, чийто козелъ победи.

Миналата година Панчо изгуби. Победи Кирчовиятъ козелъ Криворожко. Цѣла зима Долнокрайчето не остави на мира Панча въ училище. И на момчета и на момичета разправяше, че Криворожко победилъ Дѣлгобрадка.

Като излѣзе вѣнъ отъ село, Панчо бутна назадъ новата си сламена шапка и помами козела. Дѣлгобрадко